

"...

**I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI
İSTEMLERİNİN GEREKÇESİ**

Dava dilekçelerinde, özetle, Orman Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre ülkemizde 100 bin hektar kestane ve kızılâğaç ormanı bulunduğu, kızılâğaç, biyolojisi gereği, diğer orman ağaçlarıyla birlikte ya da dağınık kümeler biçiminde varlığını sürdürebildiğinden, sözü edilen bu 100 bin hektar orman alanının da buna koşut olarak dağınıklık gösterdiği; kestane ağacının birinci derece toprak kaymasına açık yörelerden olan Doğu Karadeniz bölgesinin asli ağaç türü olup, odunundan kereste olarak yararlanıldığı; kızılâğaç ve kestane ağacı örtüsünün ölçsüz bir şekilde kullanıma açılmasının olumsuz sonuçlarının kısa sürede ortaya çıktığı, böylece, bunların hızla yok olmasıyla daha da bozulan su ve toprak dengesi yüzünden toprak kaymaları ile kayıplarının yaygınlaşıp yoğunlaşacağı; Anayasa'nın 44. maddesiyle Devlet'e, toprağın erozyonla kaybedilmesini önlemek amacıyla gerekli önlemleri alma görevi verildiği, kaybedilen toprak örtüsünün yeniden oluşması için binlerce yılın geçmesi gerektiği, toprakla birlikte doğal besin maddelerinin de kaybolduğu, erozyonla sürüklenen toprakların barajları doldurarak onların ekonomik ömürlerini kısalttığı, bitki örtüsü ve toprağın olmadığı yüzeylerde sel ve çığ felaketlerinin arttığı, iklim değişikliği ve bozulan denge sonucunda doğal kaynaklar kaybedildiğinden toprağın aşındığı, bu nedenle, toprak kayıplarının artmasına yol açacak olan söz konusu düzenlemenin Anayasa'ya uygun düşmediği; Anayasa'nın 35. maddesinde de, herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu, bu hakkın ancak kamu yararı amacıyla ve yasayla sınırlanabileceği ve mülkiyet hakkının toplum yararına aykırı biçimde kullanılamayacağının belirtildiği; Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nun kabul ettiği 31.07.2003 tarih ve 4965 sayılı Orman Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un Cumhurbaşkanı'nca 1. ve 13. maddeleri Anayasa'ya aykırı bulunarak yayımlanması uygun görülmediğinden bir kez daha görüşülmek üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne geri gönderildiği, Cumhurbaşkanı'nın geri gönderdiği ancak TBMM Genel Kurulu'nun aynen kabul ettiği 4999 sayılı Kanun'un 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 1. maddesinde yaptığı değişiklikle, kızılâğaçlıklar ve aşılı kestaneliklerin 1. maddenin (G) fıkrasının kapsamından çıkartılarak (H) fıkrası kapsamına sokulduğu, böylece kızılâğaçlıklar ve aşılı kestaneliklerin orman ağacı kapsamından çıkarılarak meyveli ağaç kapsamına alındığı, dolayısıyla, orman alanlarının büyük ölçüde daraltıldığı; 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 116. maddesinde yapılan değişiklikle de, kızılâğaçlıklar ve aşılı kestaneliklerin sahiplerinin kullanım koşullarının değiştirildiği ve köy muhtarlarınca düzenlenen belge ile kesim yapılmasının olanaklı hâle getirildiği, bu suretle, kızılâğaçlıklar ve aşılı kestaneliklerin, üzerinde bulundukları arazi sahiplerinin kullanımına açılırken Anayasa'daki ormanların devletçe gözetilmesi ve denetlenmesi ilkesinden vazgeçildiği, bu arada 4999 sayılı Yasa ile yapılan değişiklikten önce, orman sayılmayan özel mülkiyetteki tapulu arazide, ormanlarda doğal olarak yetişen ağaçlar, fıstık çamları ya da palamut meşelerinden birinin orman yönetiminden izin almadan kesilmesini suç sayan Orman Yasası'nın 116. maddesinin (B) bendinin Anayasa'nın 35. maddesindeki mülkiyet hakkı ile bağdaşmadığı ileri sürülerek itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesi'nde dava açıldığı, bu başvuru üzerine Anayasa Mahkemesi'nin 13.4.1999 günlü, E.1997/75, K.1999/10 sayılı kararında, itiraz konusu kuralın mülkiyet hakkını sınırladığının kuşkusuz olduğu, orman sayılmayan sahipli yerlerdeki fıstık çamları üzerindeki mülkiyet hakkına getirilen sınırlamanın konusunun bu ağaçları kesmeden önce yerel orman idaresine haber vermek ve bir tutanakla belgelendirmek olduğu, kamu yararı amacıyla getirilen bu sınırlama hakkın kullanılmasını ortadan kaldıran veya önemli ölçüde zorlaştıran bir nitelik taşımadığından demokratik toplum düzeninin gereklerine de aykırılık oluşturmadığının belirtildiği; öte yandan, Anayasa'nın "Ormanların korunması ve geliştirilmesi" başlıklı 169. maddesinin birinci fıkrasında, ormanların korunması

Esas Sayısı : 2003/100

Karar Sayısı : 2004/33

ve alanlarının genişletilmesi için gerekli yasaları çıkarıp önlemler almak ve yanan ormanların yerinde yeni orman yetiştirmek ve onları gözetmek görevinin Devlet'e verildiği, dördüncü fıkrasında da, orman olarak korunmasında bilim ve fen bakımından yarar görülmeyen, tersine, tarım alanlarına dönüştürölmesinde yarar olduğu saptanan yerler ile 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen yönünden orman niteliğini tam olarak yitiren tarla, bağ, meyvelik, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanlarında ya da hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu saptanan arazilerin şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerler dışında, orman sınırlarında daraltma yapılamayacağının kurala bağlandığı, bu nedenlerle, dava konusu kuralların Anayasa'nın 2., 35., 44. ve 169. maddelerine aykırılığı savıyla iptalleri ve yürürlüklerinin durdurulması gerektiği ileri sürölmektedir."